

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/160/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215206693
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2215206693.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., IČO: 35 910 739, so sídlom Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária Jakubčák, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/X, XXX XX M., zast. advokátom: Mgr. Peter Voloch, so sídlom Čáčovská 305, Senica, o zaplatenie 3.577,22 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5C/231/2015-159, zo dňa 10. januára 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa v napadnutej časti výroku I. vo veci samej
p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok súdu I. inštancie sa v časti výroku II. a III., to je priznaného nároku náhrady trov konania žalovanému a ich výšky r u š í a v r a c i a v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd I. inštancie výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému trovy konania v plnej výške a výrokom III. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou § 100 ods. 1 a § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba "OZ"). Vecne tým, že z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd za preukázané potvrdením doručovateľa, že zásielky evidované v podacom hárku žalobcu č. EPH004360505 zo dňa 13.04.2015, boli doručené Okresnému súdu Rimavská Sobota 15.04.2015 doporučené zásielky č. WE048399406SK o váhe 1,80 gramov a WE048399423SK doporučená zásielka č. WE048399410SK Okresnému súdu Dunajská Streda 14.04.2015 oboch gramáž 1,50 gramov. Podľa evidencie Okresného súdu Dunajská Streda o prijatých podaniach v čase od 13.04.2015 do 20.04.2015 bola evidovaná iba jedna zásielka prijatá 14.04.2015, zapísaná pod spisovú značku 12C/218/2015 žalobcu SPP - distribúcia akciová spoločnosť, rovnako zastúpená advokátskou kanceláriou splnomocnenca v tomto konaní, proti žalovanému E. Q., ktorá vec bola súdom postúpená s poukazom na ust. §105 ods.1 a 2 OSP v spojitosti s ustanovením § 84 OSP, dňa 17.04.2015 miestne príslušnému Okresnému súdu Rimavská Sobota. Z evidencie podaní, ktoré napadli na Okresný súd Dunajská Streda za obdobie od 14.04.2015 až 20.04.2015, bolo zaevidované podanie žalobcu v tomto konaní dňa 20.04.2015. Skoršie podanie sa v evidencii nenachádzalo, okrem už vyššie uvedeného podania. Túto skutočnosť potvrdila podateľňa s tým, že v každom jednom prípade ak napadne vec, hoci aj podaná na pošte je zapísaná ešte v ten deň alebo najneskôr nasledujúci deň. Obrana žalobcu, že zásielka doručovaná Okresnému súdu Rimavská Sobota č. WE048399406SK o váhe 1,80 gramov, v nej musela byť založená aj žaloba ktorá je evidovaná Okresným súdom Dunajská Streda, pod spisovú značkou 5C/230/2015, proti žalovanému A. E., musel Okresný súd Rimavská Sobota, ako súd nepríslušný postúpiť Okresnému súdu Dunajská Streda.

2. Podľa § 105 ods. 1 a 2 OSP platného v čase podania žaloby, súd skúmal miestnu príslušnosť iba podľa § 88. Postup súdu pri evidovaní došlej pošty upravuje zák. číslo 543/2005 Z. z. - o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy - stav k 31.12.2015, v ustanovení § 8.

3. Žaloba bola podaná poštou. Obálka k podaniu pripojená nebola, pričom sa nenašla odstupom času jedného roku. Dátum, hodina a minúta uvedená na žalobe je dátumom evidovaným v súlade s ustanovením § 136 ods. 1 Spravovacieho poriadku . Podanie mohlo byť najskôr prevzaté súdom 19.04.2015. Ak by sa preukázalo tvrdenie žalobcu, že v jednej obálke boli založené dve rôzne podania, bola doručovaná Okresnému súdu Rimavská Sobota, tento súd by v zmysle spravovacieho poriadku opatril žalobu došlou pečiatkou, číslom konania a následne by súd posúdil príslušnosť v zmysle § 105 ods. 1 a 2 vtedy platného OSP, v prípade zistenia, že nie príslušný na prejednanie veci by postúpil vec Okresnému súdu Dunajská Streda, o čom by bol povinný upovedomiť účastníkov v zmysle § 105 ods. 2 OSP. Podanie v tomto konaní obsahuje len došlú pečiatku s dátumom 20.04.2015, na ktorej nie je uvedený žiadny údaj o postúpení pohľadávky miestne nepríslušným súdom a neobsahuje upovedomenie účastníkov, návratky o doručení upovedomenia, ako to vyplýva zo zákona. Tým súd má za preukázané, že žalobcom bola podaná zásielka najskôr zapísaná 20.04.2015, keď aj v prípade podania žalobcu zo dňa 13.04.2015, zásielka bola zaevidovaná Okresným súdom Dunajská Streda 14.04.2015 v deň doručenia zásielky súdu. Túto skutočnosť potvrdzuje aj podateľňa tunajšieho súdu o zápisoch došlej pošty do evidencie súdu.

4. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v dokumente označenom žalobcom ako „Výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu“, s dátumom vyhotovenia 24.04.2013 a s dátumom spracovania 16.05.2013, sa uvádza obdobie neoprávneného odberu žalovaným od 19.06.2012 do 16.04.2013, z čoho bolo zrejmé, že po 16.04.2013, už k neoprávnenému odberu plynu nedochádzalo. Teda žalobca už od 16.04.2013 vedel o škode a o tom kto za ňu zodpovedá. Dvojročná subjektívna premlčacia doba na náhradu škody začala plynúť dňom 16.04.2013 a uplynula dňa 16.04.2015, ktorý deň pripadol na štvrtok. Žalobu na zaplatenie škody žalobca podal na súd až dňa 20.04.2015, teda až po plynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tým žalobcovi uplynula doba ustanovená v zákone na vykonanie práva, bez toho aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho vznesená námietka premlčania žalovaným bola opodstatnená, čo má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, teda zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo súdnym rozhodnutím nebolo možné priznať, v dôsledku čoho súd žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, kde súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na úspešnosť žalovaného v konaní, súd mu priznal náhradu trov v planej výške.

6. Proti tomuto rozsudku v časti, kde súd žalobu zamietol (výrok I.) a v časti náhrady trov konania (výrok II.) podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu z dôvodov, že rozhodnutie súdu I. inštancie vychádzajúca z nesprávneho právneho posúdenia veci, nemá podklad vo vykonanom dokazovaní, nepodložené a vnútorne rozporné. Súd I. inštancie založil svoj záver o premlčaní nároku žalobcu na tom, že na podaní žalobcu je odtlačok pečiatky s dátumom 20.04.2015. Samotné odôvodnenie rozhodnutia je pomerne krátke a stručné, kedy toto nereaguje na vyjadrenia produkované žalobcom, ale ani na dôkazy produkované žalobcom, na predloženie ktorých ho súd I. inštancie vyzval. Je pravdou, že žalovaný už vo svojom odpore proti vydanému platobnému rozkazu okrem iného vzniesol námietku premlčania. K tejto námietke sa vyjadrili osobitne podaním zo dňa 05.02.2016 a podaním zo dňa 07.04.2016. V tomto vyjadrení okrem iného uviedli nasledovné: Dňa 13.04.2015 vo veci navrhovateľa SPP - distribúcia, a.s. podávali 3 návrhy. V dvoch prípadoch je miestne príslušný Okresný súd Rimavská Sobota, v jednom prípade je miestne príslušný Okresný súd Dunajská Streda. Omylom sa stalo, že návrh v tomto konaní určený pre Okresný súd Dunajská Streda bol vložený do obálky s adresátom Okresný súd Rimavská Sobota a návrh určený pre Okresný súd Rimavská Sobota bol vložený do obálky s adresátom Okresný súd Dunajská Streda. Doručenie zásielok si priebežne kontroluje a zistili, že zásielka odoslaná na Okresný súd Dunajská Streda bola doručená dňa 14.04.2015 a zásielky odoslané na Okresný súd Rimavská Sobota (v rámci toho i návrh v tomto konaní) boli doručené dňa 15.05.2015. Z Okresného súdu Dunajská Streda im bolo pod značkou 12C/218/2015 doručené Upovedomenie zo dňa 17.04.2015 o tom, že návrh (ktorý bol zamienený s návrhom v tomto konaní) vo veci bude postúpený na Okresný súd Rimavská Sobota. K veci priložili

rozpis zásielok pre EPH004360505 zo dňa 13.04.2015, ktorým osobitne 1. triedou zasielali návrhy na Okresný súd Rimavská Sobota (sem boli zaslané dve zásielky, omylom i návrh v tomto konaní) a na Okresný súd Dunajská Streda bola zaslaná zásielka neskôr postúpená tunajším súdom Upovedomením zo dňa 17.04.2015 pod značkou 12C/218/2015 na Okresný súd Rimavská Sobota. Z hľadiska ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je nepodstatné to, kedy bola zásielka postúpená na miestne príslušný - tunajší - súd (v tomto konaní sa tak asi stalo 20.04.2015). Na pošte si i teraz overili doručenie zásielok WE048399406SK (podľa oznámenia doručená dňa 15.04.2015 na Okresný súd Rimavská Sobota), WE048399410SK (podľa oznámenia bola doručená dňa 14.04.2015 na Okresný súd Dunajská Streda), WE048399423SK (podľa oznámenia doručená dňa 15.04.2015 na Okresný súd Rimavská Sobota). Súd I. inštancie ich výzvou zo dňa 18.03.2016 vyzval na to, aby doložili podklady k doručovaniu, čo svedčí o tom, že dal priestor ich vysvetleniu. Tu musí osobitne upozorniť na to, že na pojednávaní konanom dňa 16.12.2016 súd I. inštancie predniesol svoje právne zdôvodnenie o stave veci na základe dovtedy vykonaného dokazovania. V rámci tohto právneho zdôvodnenia o stave veci sa súd I. inštancie vôbec nezmienal o tom, že by nárok žalobcu mohol byť premlčaný (súd pritom o námietke premlčania zo strany žalovaného vedomosť mal a k tejto otázke sa žalobca už vyjadroval vo veci dňa 12.02.2016 a 07.06.2016, na pojednávaní konanom dňa 07.06.2016 bol vypočutý i znalec, ktorý vypracoval v spore predložený znalecký posudok).

7. Pokiaľ súd I. inštancie pokračoval v konaní, potom čo žalovaný vzniesol námietku premlčania - v odpore proti vydanému platobnému rozkazu, k čomu sa žalobca prvý raz vyjadril v podaní zo dňa 05.02.2016, pokiaľ súd I. inštancie ďalej vo veci konal - nariadil pojednávanie na 12.02.2016 a 07.06.2016, kde vypočul znalca a na 16.12.2016, musel námietku premlčania, ktorej opodstatnenosť, by skúmal v prvom štádiu dokazovania, vyhodnotiť ako neopodstatnenú. Tejto celkovej a i konečnej neopodstatnenosti tejto námietky svedčí i právne zdôvodnenie o stave veci na základe dovtedy vykonaného dokazovania, ktoré súd I. inštancie predniesol na pojednávaní konanom dňa 16.12.2016, kde o možnom premlčaní nároku žalobou nezaznela ani zmienka a práve naopak.

8. Pokiaľ sa súd v bode 11 odôvodnenia napadnutého rozsudku zaoberá evidenciou podaní, tento dôkaz v tomto konaní vykonaný nebol a žalobcovi jeho obsah nebol a nie je známy. Takýto dôkaz nevyplýva ani z právneho zdôvodnenia o stave veci na základe dovtedy vykonaného dokazovania, ktoré súd I. inštancie predniesol na pojednávaní konanom dňa 16.12.2016. V bode 13 napadnutého rozsudku sa uvádza, že žaloba bola podaná poštou. Súd I. inštancie mal pritom za povinnosť spolu so žalobným návrhom evidovať a uchovať i obálku, v ktorej bola žaloba súdu doručená. Pokiaľ súd v bode 12 odôvodnenia napadnutého rozsudku cituje ustanovenia Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre súdy, z tohto je zrejmé, že malo dôjsť i k pripojeniu/zachovaniu obálky potom, čo sa podaním zo dňa 05.02.2016 a podaním zo dňa 07.04.2016 vyjadril k námietke premlčania a k doručovaniu. Súd I. inštancie im osobne na, resp. po pojednávaní konanom dňa 07.06.2016 oznámil, že obálka, v ktorej bola ním odoslaná žaloba, resp. v ktorej bola táto žaloba doručená tunajšiemu súdu (upozorňuje na to, že pri postúpení veci by malo ísť o dve rôzne obálky) sa eviduje, a to osobitne, a že mu bude zaslaná jej kópia. Potom čo mu táto kópia zaslaná nebola, dňa 28.11.2016 (v rámci prípravy na pojednávanie nariadené na 16.12.2016) telefonicky kontaktoval príslušnú spisovú kanceláriu 5C, kde mu bolo oznámené, že obálka mu bude zaslaná mailom oskenovaná. Dňa 08.12.2016 opätovne kontaktovali súd I. inštancie a až vtedy im bolo oznámené, že súd I. inštancie obálkou, v ktorej bola súdu ich žaloba zaslaná, nedisponuje (ani jej kópiou). Súd I. inštancie v tejto súvislosti v bode 13 odôvodnenia napadnutého rozsudku uvádza, že sa k prevzatíu muselo dôjsť najneskôr dňa 19.04.2015. Toto tvrdenie, či záver nie je ničím podložené, nevyplýva z vedeného súdneho spisu, ani z vykonaného dokazovania, ani z pojednávania (či jeho záverov) konaného dňa 16.12.2016. Navyše namieta, že záver, či tvrdenie súdu I. inštancie o tom, že by nimi odoslané podanie, či postúpené podanie bolo prevzaté najneskôr dňa 19.04.2015 (čo bola nedeľa, zároveň to však nie je ničím podložené). Opakovane namieta, že žalovaný, ani súd I. inštancie nepreukázal, že by zásielka odoslaná žalobcom (nie niekým iným) obsahujúca žalobný návrh v tejto veci bola tunajšiemu súdu doručená dňa 20.04.2015.

9. Ďalej poukázal na hmotnosť zásielky WE048399406SK doručenej na Okresný súd Rimavská Sobota dňa 15.04.2015, ktorá bola 113 gramov, čo zodpovedá žalobnému návrhu v tejto veci a jeho rovnopisu pre žalovaného (kancelársky papier o hustote 80 gramov na m², rozmer listu A4210 mm x 297 mm (overiteľné zmeraním, vychádza sa z normy STN EN 216, ISO 216, DIN 476)) a obálke, počet listov v obálke bol predmetom ich overenia na pojednávaní konanom dňa 16.12.2016 z obsahu súdneho spisu.

10. Poukázal na hmotnosť druhej zásielky doručenej na Okresný súd Rimavská Sobota dňa 15.04.2015 (WE048399423SK) a na hmotnosť zásielky doručenej na Okresný súd Dunajská Streda dňa 14.04.2015 (WE048399410SK), ktorá (v oboch prípadoch) bola 83 gramov, čo zodpovedá obsahovo rovnakému žalobnému návrhu ako v tejto veci (5C/231/2015), avšak bez prílohy znaleckého posudku, čo zodpovedá hmotnosti 30 gramov (ako v tomto konaní), teda hmotnosť týchto zásielok má byť 113 gramov - 30 gramov, t.j. 83 gramov, čo aj podľa podkladov Slovenskej pošty bola. Žalobný návrh nebol tunajšiemu súdu doručený osobne, čo vyplýva z podacej pečiatky, teda bol doručený prostredníctvom poštového podniku. Rozhodnutie súdu I. inštancie potom vníma ako sankciu za to, že súd I. inštancie nezachoval obálku, v ktorej bola nimi odoslaná žaloba, doručená akémukoľvek súdu (príslušnému, i nepríslušnému). Namíeta však, že z dôvodu, že súd I. inštancie túto obálku nezachoval, nemožno nimi odoslanú žalobu posúdiť ako doručenú akémukoľvek súdu (príslušnému, i nepríslušnému) po uplynutí premlčacej doby a nemožno preto ich nárok zamietnuť, z dôvodu jeho premlčania.

11. Z celého rozhodnutia súdu I. inštancie im absentuje akékoľvek vyjadrenie sa súdu I. inštancie k pochybeniu, prečo vlastne obálku, v ktorej bola nimi odoslaná žaloba doručená akémukoľvek súdu (príslušnému, i nepríslušnému), nezachoval.

12. Hoci napáda prvý výrok, ktorým sa žaloba zamietla a preto napáda i druhý výrok, ktorým súd žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnej výške (ako spojený a závislý od prvého výroku), bez ohľadu na ostatné napáda druhý výrok i z ďalšieho dôvodu. Pokiaľ súd I. inštancie zamietol nárok žalobcu ako premlčaný, pričom súd I. inštancie nezachoval obálku, v ktorej bola ním odoslaná žaloba doručená akémukoľvek súdu (príslušnému, i nepríslušnému), pričom z tejto obálky by bolo potvrditeľné (pomocou čísla zásielky) kedy a kde bola táto zásielka prevzatá (čo by potvrdilo argumentáciu žalobcu v tomto konaní), a súd I. inštancie túto obálku zachovať mal, osobitne namíeta to, že z napadnutého rozhodnutia vôbec nevyplýva to, že by sa súd I. inštancie zaoberal otázkou náhrady trov konania v tejto situácii. Poukázal na ust. § 257 CSP. Úlohou súdu I. inštancie bolo zachovať obálku, v ktorej bola ním odoslaná žaloba doručená akémukoľvek súdu (príslušnému, i nepríslušnému). Súd I. inštancie to však neurobil a následne podľa neho nesprávne (i pri absencii tejto obálky) nárok žalobcu zamietol. Osobitne preto namíeta i to, že keď už súd I. inštancie prijal pre žalobcu takéto negatívne rozhodnutie, súd I. inštancie nemal bez ďalšieho priznať žalovanému náhradu trov konania v plnej výške. Je zrejmé, že z napadnutého rozhodnutia vyplýva to, že sa súd I. inštancie nezaoberal otázkou náhrady trov konania postupom podľa § 257 Civilného sporového poriadku. Poukázal tiež na ust. § 220 ods. 1 CSP a že súd I. inštancie pri vypracovaní rozsudku nepostupoval v súlade s uvedeným vyššie. Poukázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 238/2008 zo dňa 30. novembra 2009, uznesenie Ústavného súdu SR JIL ÚS 107/07, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní 7 Cdo 201/2014. Európsky súd aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach zdôrazňujú, že dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia má veľký význam. Poukázal tiež na ďalšie rozhodnutia (aj Európskeho súdu pre ľudské práva) týkajúce sa odôvodnenia rozhodnutia. S poukazom na uvedené napáda Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 10.01.2017 v uvedenom rozsahu, v prvom výroku (ktorým súd žalobu zamietol) a v druhom výroku (ktorým súd žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnej výške), a požaduje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie a žalovaného zaviazá zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške, alternatívne navrhuje, aby odvolací súd Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 10.01.2017 v uvedenom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

13. Žalovaný odvolanie nepodal a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné iba čiastočne.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 3.577,22 eur spolu s príslušenstvom a to titulom náhrady škody v zmysle ust. § 82 ods. 2 zákona o energetike za neoprávnený odber plynu.

16. Súd I. inštancie žalobu zamietol z dôvodu uplynutia premlčacej doby, ktorú námietku premlčania vzniesol žalovaný. Preto vzhľadom k rozsahu odvolania zo strany žalobcu je predmetom prieskumu odvolacieho súdu posúdiť správnosť rozhodnutia súdu I. inštancie.

17. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

18. Citované ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. Aby strana mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak strana nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú strana vôbec netvrdila a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre stranu väčšinou za následok pre ňu nepriaznivé rozhodnutie. Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že vo veci súd I. inštancie vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal odpor (č. I. 27). Už v rámci odporu bola zo strany žalovaného vznesená námietka premlčania, na ktorú reagoval žalobca podaním zo dňa 05.02.2016, ku ktorej i pripojil podací hárok č. EPH004360505 o podaní zásielok žalobcu pod podacími číslami WE048399406SK, WE048399423SK, ktoré boli dňa 13.04.2015 adresované Okresnému súdu Rimavská Sobota a pod podacím číslom WE048399410SK, ktorá bola dňa 13.04.2015 adresovaná na Okresný súd Dunajská Streda.

20. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 29.02.2016, kde opäť poukazyval na námietku premlčania a spochybnil doručenie samotnej žaloby na Okresný súd v Dunajskej Strede včas. Súd I. inštancie na pojednávaní konanom dňa 07.06.2016 sám žiadal žalobcu o doloženie podkladov zo Slovenskej pošty, a.s. Na pojednávaní konanom dňa 16.12.2016 žalobca sa vyjadril k námietke premlčania vznesenej žalovaným a k spôsobu doručovania zásielky obsahujúcej predmetnú žalobu i s prílohami, ktorú argumentáciu žalobcu o včasnosti doručenia žaloby žalovaný spochybnil.

21. Z vykonaného dokazovania súd I. inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, keď žalobca nepreukázal, že si svoj nárok uplatnil včas.

22. I keď na začiatku pojednávania konaného dňa 16.12.2016 súd v rámci predbežného právneho posúdenia veci neoznámil stranám aj možnú aplikáciu ust. § 100 OZ, nemožno prehliadať fakt, že počas celého súdneho konania tu žalovaný namietal uplynutie premlčacej doby a spochybňoval tú skutočnosť, že v zásielke adresovanej dňa 13.04.2015 na Okresný súd Rimavská Sobota bola zásielka,

ktorá obsahovala žalobu i s prílohami v tejto veci. Doručovanie včasnosti žaloby namietal i na poslednom pojednávaní, ku ktorej sa žalobca i vyjadril, pričom žiadna zo strán návrhy na dokazovanie nemala.

23. Predbežné právne posúdenie veci má predovšetkým umožniť objektívnu predvídateľnosť následného súdneho rozhodnutia a vytvoriť priestor na prehodnotenie vlastnej procesnej pozície sporových strán, ich vecnú a efektívnu právnu argumentáciu a pod. Ide o inštitút, ktorého účelom je zefektívnenie, zrýchlenie sporového konania, vrátane prevencie tzv. prekvapivých súdnych rozhodnutí. Súd však nie je ani v prípade predbežného právneho posúdenia veci striktne týmto viazaný. Opak by viedol k absurdným dôsledkom. Priamo obmedzený teda nemôže byť ani vlastným predbežným právnym posúdením veci. Ak sa však chce od neho zásadným spôsobom odkloniť, čo má bezprostredný vplyv aj na konečné súdne rozhodnutie, je v záujme právnej istoty nevyhnutné, aby sa v odôvodnení rozhodnutia s týmto odklonom náležite vysporiadal.

24. Občiansky súdny poriadok stojí na zásade predvídateľnosti rozhodnutí súdu. Úmyslom zákonodarcu, ako to vyplýva priamo z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. bolo v praxi zabrániť vydávaniu tzv. prekvapivých rozhodnutí. Uvádza sa v nej, že účastník tak bude mať možnosť vyjadriť sa k novej aplikácii doposiaľ nepoužitého ustanovenia, resp. inštitútu na zistený skutkový stav. S účinnosťou od 15. októbra 2008 Občiansky súdny poriadok (zákon č. 384/2008 Z. z.) v ustanovení § 213 ods. 2 OSP posilňuje právo na spravodlivý proces tým, že účastník bude môcť až po samotné rozhodnutie argumentovať a predvídať možné rozhodnutie súdu. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Zákon ustanovuje, že účastníci by nemali byť zaskočení možným iným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. Rovnako by nemali byť zaskočení takým postupom súdu, ktorý nemá oporu v predvídateľnom právnom postupe súdu, ktorý nie je v súlade s procesným právom a jeho pravidlami (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 17. októbra 2011, sp. zn. 7 Cdo 42/2010).

25. V prejednávanej veci mal žalobca bremeno tvrdenia a preukázania, že žalobu o zaplatenie sumy 3577,22 eur s príslušenstvom doručil konajúcemu súdu včas. Žalobca sám uviedol, že bol zo strany súdu vyzvaný výzvou z 18.03.2016 na predloženie podkladov k doručovaniu. I keď predložil podacie háčky o tom, aké zásielky a kedy adresoval, na ktorý súd, nepreukázal tú skutočnosť, že v zásielke adresovanej dňa 13.04.2015 na Okresný súd Rimavská Sobota bola predmetná žaloba i s prílohami, napriek tomu, že hmotnosť tejto žaloby i s prílohami mala byť totožná s hmotnosťou zásielky adresovanej na Okresný súd Dunajská Streda. Pokiaľ namieta, že rozhodnutie súdu I. inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, odvolací súd je opačného názoru. Žalovaný nebol povinný produkovať dôkazy, ktoré by potvrdzovali možnosť premlčania nároku žalobcu, ale bol to práve žalobca, ktorý mal produkovať dôkazy na preukázanie toho, že jeho nárok premlčaný nie je. Žalovaný vzniesol námietku premlčania, spochybňoval počas celého súdneho konania doručenie žaloby žalobcom včas, vrátane posledného pojednávania konaného dňa 16.12.2016 a preto i keď predbežné právne posúdenie súdu I. inštancie tomu nenasvedčovalo, dôkazné bremeno na preukázanie svojho nároku spočívalo na ňom. Nakoľko žiadne návrhy na dokazovanie neboli, nebol dôvod, aby súd nevyhlásil dokazovanie za skončené.

26. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

27. Súd I. inštancie túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu, žalobcovi sa jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nepodarilo preukázať, že ním uplatňovaný nárok na zaplatenie náhrady škody je dôvodný. I keď je pravdou, že povinnosťou súdu je evidovať a uchovávať obálky k podaniam došlým poštou na súd (v zmysle § 137 ods. 2 z č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy), žalobca môže namietat porušenie povinností zo strany súdu, pokiaľ túto obálku neuchoval, avšak nemožno klásť za vinu súdu, že žalobca nepreukázal včasné doručenie žaloby na súd. Pokiaľ tvrdí, žeby nimi odoslaná žaloba bola doručená akémukoľvek

súdu včas, bolo na ňom uvedené i preukázať. V danom prípade je z obsahu spisu zrejmé iba to, že žaloba s prílohami na Okresný súd Dunajská Streda došla dňa 20.04.2015 o 10 hod. 10 min., pričom z ničoho nevyplýva, že by mala byť vec postúpená z Okresného súdu Rimavská Sobota. Nakoľko nárok žalobcu za neoprávnený odber plynu je za obdobie 19.06.2012 až 16.04.2013, teda dňa 16.04.2013 vedel o škode i tom, kto za ňu zodpovedá a preto záver súdu o uplynutí premlčacej lehoty podľa § 107 ods. 1 OZ bol správny.

28. Odvolateľ videl odňatie možnosti konať pred súdom v tom, že rozhodnutie súdu nebolo dostatočne odôvodnené a nespĺňalo požiadavku ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. K tejto námietke odvolací súd odkazuje na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016. Odôvodnenie rozhodnutia nie je rozsiahle a hoci sa súd nevenoval všetkým výtkam namietaným žalobcom pred súdom I. inštancie, je zrozumiteľným a dostatočne odôvodňujúcim prečo nárok žalobcu nebol dôvodný. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92 Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998, uznesenie Ústavného súdu z 25. júna 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04).

29. Výtka o dôkaze (evidencia podaní), ktorý v konaní nebol vykonaný, žalobcovi nie je známy a na ktorý súd I. inštancie poukazoval v bode 11. rozsudku je síce dôvodná, avšak zrušenie veci iba z tohto dôvodu a za situácie, keď nebol nosným dôkazom (iba podporilo tvrdenie súdu I. inštancie o správnosti svojho rozhodnutia) by bolo nehospodárne.

30. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov, preto odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti vo veci samej ako vecne správny, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. Súd I. inštancie priznal náhradu trov v plnom rozsahu žalovanému v súlade s výsledkom predmetu sporu, keďže žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný. Nezaoberal sa však možnosťou aplikácie ust. 257 CSP, preto odvolacia námietka žalobcu bola dôvodná.

32. Vo všeobecnosti nepriznať trovy konania je možné len výnimočne a v prípade, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na strane strán, pričom má súd vychádzať z posúdenia všetkých okolností v danej veci. Pri skúmaní, či dôvody hodné osobitného zreteľa existujú, súd prihliada k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania, je pritom potrebné zohľadniť nie len pomery toho, kto by mal nahradiť trovy konania, ale je nutné zväžiť, ako by sa takéto rozhodnutie dotklo predovšetkým majetkových pomeroch oprávnenej strany. Významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú rovnako okolnosti, ktoré viedli k súdному uplatneniu nároku, postoj strán v priebehu konania a ďalšie skutočnosti.

33. Nakoľko súd I. inštancie nepoužitie aplikácie ust. § 257 CSP neodôvodnil (vôbec sa tým nezaoberal), nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám, aby sa k uvedenému mohli vyjadriť, a uskutočniť im patriace procesné práva. Právo na súdnu ochranu, okrem Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1) zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia CSP. Obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, prejedнала v dvojinstančnom konaní.

34. Ak by odvolací súd svoje rozhodnutie nepredvídateľne založil na iných právnych záveroch než súd I. inštancie, porušil by právo strán na spravodlivý proces a v skutočnosti by im odňal právo namietať správnosť právneho názoru súdu na inštančne vyššom súde. Z uvedených dôvodov odvolací súd v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, rozsudok súdu I. inštancie v časti náhrady trov konania priznanej žalovanému (výroku II.) a v časti určenia ich výšky (výroku III. súvisiaceho a osobitne nenapadnutého) zrušil, s tým, že v danom prípade bude úlohou súdu I. inštancie sa zaoberať tým, či v danom prípade sú splnené podmienky na to, aby súd v konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd I. inštancie vo svojom rozhodnutí zároveň rozhodne i o trovách odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP.

35. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).